

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 2

Fylke: Aust. Agder.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Hornnes.

Emne: Transport av høy.

Bygdelag:

Oppskr. av: Olaf Hallhord, larar

Gard:

(adresse): Hornnes

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle. Ja. Æg er ført 1866.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke): Nei.

16

SVAR

1. Fra gammal til var nesteparten av høyet lekt fra heiarea og sommestokta fra stokta nær i dalen. På heimegarden var det vanleg bare høy til herden. Ettersom gardene har vorte mire oppdyrkas, har det minna net slitt på høia og i utmarka. Men enno er det dei fleste hønder og småbrukarar (husmannar fyrst ikkje lungar) som hentar ein storre eller mindre part av høyet fra hei og utmark. Medan desse stokta før varde 6-8 viker, varer den no sjeldan mire enn 2 viker. Støylen, der folk legg på hei er med krokar om sommeren, har ikkje vors i bruk i meamas mirene. Men det er gjerne til å tren at nokre stokta har vore i bruk i oldgammal tid.

2. Til stokken eller lôta var høyet köyrt i "trøm". "Trømel" var ein sleda med ancier utan skorring. Hring stokta var det gjerne festa vidjer til nokre oppstaaande sma stolpar, ikkje 1 for høge. På ein "trøm" rekkva dei å komme høyra 1 skott (160 kg), som var kalla ei sommarlass. Den som ikkje hadde herd bar høyet. Ein "høybyrd" hadde vanleg 4-5 "kjønner", og dei rekka at det gjekk 5 byrder i ei sommarlass eller 10 i stokken (ei vinterlass).

3. Høyet var köyrt heim på vinterføre fra heiarea. I utmarka stokta i dalen høvde dei at sommarføre var nytta.

4. På vinterføre var nytta sleda med stokkering. Utova bratte kleivars var nytta mest, av vidje eller metall, vanleg bene på den eine meien.

Lasset vert festa med hoy. Vanlig var det lang staker på sida av lasset til å halde hoyet saunen. På hoyet var ei heyst. Når lasset var gjørde, var hoydane smygde kring den vinste enden av hoyde og så ved ein vret rundt den høye enden.

Sleer var også mykje heime på gardane. Men var gardane tølly stekte, var også hoyrogn mykje. Den hadde gjerne ei liknande innretning som sleden. Ein brukte bune ein hest for sleden eller vogna.

5. "Fellestøft" er utkjent. Høyet var i heyst heim på vindeførs frå heiåane.

6. Det var ingen ordning med brøyting. Men etter stort snøfall slo ofte blidre seg i hoy og skiftast til å koyre før så lenge vegen var sams for koigrana.

Dei mange spørsmåla som utkjem hoy som er utkjent i bygda, har eg spørre over.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

BYGDØY